

1.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู ประสพการณ์ในการเป็นผู้นำ สภาพการมีงานทำ คะแนนเฉลี่ยสะสมในหมวดวิชาวิชาชีพครู และระดับอิทธิพลของญาติที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ได้เพียงร้อยละ 8.49 ($R^2 = 8.49$)

1.3 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู ประสพการณ์ในการเป็นผู้นำ คะแนนเฉลี่ยสะสมในหมวดวิชาวิชาชีพครู และระดับอิทธิพลของญาติที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ($B = .1929$ .1044 .0755 และ .0755 ตามลำดับ) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ ได้แก่ สภาพการมีงานทำ ($B = -.0895$)

1.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\begin{aligned} \tilde{Z}_1 = & .1929Z_{35} + .1044Z_{31} - .0895Z_{29} \\ & + .0755Z_{33} + .0755Z_{39} \end{aligned}$$

2. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เฉพาะนักศึกษาชาย พบว่า

2.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวน 7 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู ประสพการณ์ในการเป็นผู้นำ ระดับอิทธิพลของญาติที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ระดับอิทธิพลของมารดาที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู การมีญาติเป็นครู คะแนนเฉลี่ยสะสมในหมวดวิชาวิชาชีพครู และการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ผักหักครู (ปวช. ปวส. ป.กศ. ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า) ของมารดา มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .240 .217 .127 .118 .106 .105 และ .091 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ตัวแปร คือสภาพการมีงานทำ และภูมิ- ลำเนา อาชีพส่วนตัวของบิดา และการศึกษาระดับประถมศึกษาของมารดา มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.109$ $-.097$ $-.096$ และ $-.095$ ตามลำดับ

2.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชาย ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ และ สภาพการมีงานทำ สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ ร้อยละ 9.68 ($R^2 = 9.68$)

2.3 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความ สำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเรียงลำดับจาก มากไปน้อยคือ ระดับความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู และประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ ($B = .2110$ และ $.1617$ ตามลำดับ) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ ได้แก่ สภาพการมีงานทำ ($B = -.1019$)

2.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี วิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\bar{Z}_2 = .2110Z_{35} + .1617Z_{31} - .1019Z_{29}$$

3. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา เฉพาะนักศึกษาหญิง พบว่า

3.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวน 6 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพ ครู ระดับอิทธิพลของอาจารย์แนะแนวที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ระดับอิทธิพลของบิดา ที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู คะแนนเฉลี่ยสะสมของหมวดวิชาชีพครู จำนวนคาบการฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพครูต่อสัปดาห์ และระดับอิทธิพลของผู้ปกครองที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .210 .189 .133 .119 .108 และ .106 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คืออาชีพครูของบิดา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.119

3.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู อาชีพครูของบิดา และระดับอิทธิพลของอาจารย์แนะแนวที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ร้อยละ 8.23 ($R^2 = 8.23$)

3.3 เมื่อพิจารณาหน้าหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ระดับความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู และระดับอิทธิพลของอาจารย์แนะแนวที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ($B = .1878$ และ $.1372$ ตามลำดับ) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ ได้แก่ อาชีพครูของบิดา ($B = -.1422$)

3.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\hat{Z}_3 = .1878Z_{35} - .1422Z_5 + .1372Z_{40}$$

4. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า

4.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวน 12 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู ระดับอิทธิพลของญาติที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ระดับอิทธิพลของอาจารย์แนะแนวที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู การมีญาติเป็นครู ประสบการณ์ในการเป็น

ผู้นำ ระดับอิทธิพลของบิดาที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ระดับอิทธิพลของมารดาที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู อาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา ระดับอิทธิพลของผู้ปกครองที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู จำนวนคาบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อสัปดาห์ อาชีพรับราชการอื่น ๆ นอกจากอาชีพครูของบิดา และระดับอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .235 .203 .191 .178 .170 .163 .148 .137 .131 .118 .109 และ .099 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัวแปร คือ อาชีพส่วนตัวของบิดา และภูมิลำเนา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.135$ และ $-.110$ ตามลำดับ

4.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู อาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา ระดับอิทธิพลของญาติที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ การมีญาติเป็นครู และอาชีพรับราชการอื่น ๆ นอกจากอาชีพครูของบิดา สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้เพียงร้อยละ 14.57 ($R^2 = 14.57$)

4.3 เมื่อพิจารณานำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู อาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ ระดับอิทธิพลของญาติที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู การมีญาติเป็นครู และอาชีพรับราชการอื่น ๆ นอกจากอาชีพครูของบิดา ($B = .1831 .1635 .1300 .1274 1158$ และ $.1074$ ตามลำดับ)

4.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\begin{aligned} \tilde{Z}_4 = & .1831Z_{35} + .1635Z_{15} + .1274Z_{39} \\ & + .1300Z_{31} + .1158Z_{28} + .1074Z_6 \end{aligned}$$

5. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า

5.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู คะแนนเฉลี่ยสะสมในหมวดวิชาชีพครู จำนวนคาบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อสัปดาห์ และประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .217 .146 .114 และ .112 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัวแปร คือ สภาพการมีงานทำ และการศึกษาระดับประถมศึกษาของมารดา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.123 และ -.114 ตามลำดับ

5.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู คะแนนเฉลี่ยสะสมในหมวดวิชาชีพครู สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ร้อยละ 6.31 ($R^2 = 6.31$)

5.3 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู และคะแนนเฉลี่ยสะสมในหมวดวิชาชีพครู ($B = .2055$ และ $.1263$ ตามลำดับ)

5.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\bar{Z}_5 = .2055Z_{35} + .1263Z_{33}$$

6. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเฉพาะนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ พบว่า

6.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาของมารดา ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู และจำนวนคาบการฝึก-ประสบการณ์วิชาชีพครูต่อสัปดาห์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .364 .248 และ .243 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ สภาพการมีงานทำ อายุ อาชีพลูกจ้างเอกชนของบิดา ระดับอิทธิพลของผู้อุปการะที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู และอาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.391 -.323 -.296 -.282 และ -.253 ตามลำดับ

6.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ สภาพการมีงานทำ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาของมารดา อาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา ระดับอิทธิพลของผู้อุปการะที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู และความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ร้อยละ 45.71 ($R^2 = 45.71$)

6.3 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู และการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของมารดา ($B = .2908$ และ $.2900$ ตามลำดับ) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ ได้แก่ ระดับอิทธิพลของผู้อุปการะที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู สภาพการมีงานทำ อาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา ($B = -.3653$ $-.2774$ และ $-.2667$ ตามลำดับ)

6.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\begin{aligned} \tilde{Z}_6 &= -.2774Z_{29} + .2900Z_{24} - .2667Z_{15} \\ &\quad - .3653Z_{38} + .2908Z_{35} \end{aligned}$$

7. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเฉพาะนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ พบว่า

7.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ อาชีพส่วนตัวของมารดา อาชีพส่วนตัวของบิดา คะแนนเฉลี่ยสะสมในหมวดวิชาวิชาชีพครู การศึกษาระดับประถมศึกษา ของมารดา และ ขนาดของครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .386 .278 .251 .244 และ .239 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพครูของมารดา อาชีพครูของบิดา การศึกษาระดับอาชีวศึกษา ผักหักครู (ปวช. ปวส. ป.กศ. ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า) ของมารดา และ การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าของบิดา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.351 -.306 -.305 -.228 และ -.214 ตามลำดับ

7.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพส่วนตัวของมารดา ขนาดของครอบครัว การศึกษาระดับอาชีวศึกษา ผักหักครู (ปวช. ปวส. ป.กศ. ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า) ของมารดา สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ร้อยละ 27.46 ($R^2 = 27.46$)

7.3 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ อาชีพส่วนตัวของมารดา และขนาดของครอบครัว ($B = .3688$ และ $.2577$ ตามลำดับ) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ ได้แก่ การศึกษาระดับอาชีวศึกษา ผักหักครู (ปวช. ปวส. ป.กศ. ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า) ของมารดา ($B = -.2316$)

7.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\hat{Z}_7 = .3688Z_{16} + .2577Z_{14} - .2316Z_{25}$$

8. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเฉพาะนักศึกษาคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ พบว่า

8.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ระดับอิทธิพลของอาจารย์แนะแนวที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู ระดับอิทธิพลของบิดาที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู และระดับอิทธิพลของญาติที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .380 .336 .306 และ .277 ตามลำดับ

8.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ระดับอิทธิพลของอาจารย์แนะแนวที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู และความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ร้อยละ 27.87 ($R^2 = 27.87$)

8.3 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทาง ของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์ในทางบวกทั้ง 2 ตัวแปร และมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ระดับอิทธิพลของอาจารย์แนะแนวที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู และความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู ($B = .4080$ และ $.3671$ ตามลำดับ)

8.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\tilde{Z}_8 = .4080Z_{40} + .3671Z_{35}$$

9. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเฉพาะนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ พบว่า

9.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 จำนวน 4 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ อาชีพ รับประทานอาหารอื่น ๆ นอกจากอาชีพครูของบิดา จำนวนคาบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อสัปดาห์ ประสบการณ์ในการสอน และการมีญาติเป็นครู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .343 .328 .230 และ .225 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา อย่างมีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ภูมิลำเนา และ อาชีพส่วนตัวของบิดา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.248$ และ $-.246$ ตามลำดับ

9.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพรับประทานอาหารอื่น ๆ นอกจากอาชีพครูของบิดา และจำนวนคาบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อสัปดาห์ สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ร้อยละ 21.44 ($R^2 = 21.44$)

9.3 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์ในทางบวกทั้ง 2 ตัวแปร และมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ อาชีพรับประทานอาหารอื่น ๆ นอกจากอาชีพครูของบิดา และจำนวนคาบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อสัปดาห์ ($B = .3275$ และ $.3115$ ตามลำดับ)

9.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\tilde{Z}_9 = .3275Z_6 + .3115Z_{32}$$

10. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เฉพาะนักศึกษาคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี พบว่า

10.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะวิศวกรรมเทคโนโลยีระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ ระดับอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อการ

ตัดสินใจเลือกอาชีพครู ระดับอิทธิพลของญาติที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู คะแนนเฉลี่ย
 สะสมในหมวดวิชาอาชีพครู และระดับอิทธิพลของมารดาที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู มีค่า
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .204 .173 .138 .135 .116 และ .105 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาอาชีพครูของนักศึกษา
 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ การศึกษาระดับประถมศึกษา
 ของมารดา และภูมิลำเนา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.103 และ -.102 ตามลำดับ

10.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาอาชีพครูของนักศึกษา
 คณะวิศวกรรมเทคโนโลยีระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้อย่างมีนัย-
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาอาชีพครู ประ-
 สบการณ์ในการเป็นผู้นำ ระดับอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู การศึกษา
 ระดับประถมศึกษาของมารดา สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาอาชีพครูของ
 นักศึกษาได้ร้อยละ 9.75 ($R^2 = 9.75$)

10.3 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความ
 สำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาอาชีพครูของนักศึกษา คณะวิศวกรรมเทคโนโลยีระดับปริญญาตรี
 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก 3 ตัวแปร และ
 มีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ความตั้งใจประกอบวิชาอาชีพครู ประสบการณ์ในการ
 เป็นผู้นำ และระดับอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ($B = .1811$ .1476
 และ .1456 ตามลำดับ) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ คือ การศึกษาระดับประถม
 ศึกษาของมารดา ($B = -.1430$)

10.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาอาชีพครูของนักศึกษา คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี
 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\begin{aligned} \tilde{Z}_{10} &= .1811Z_{35} + .1476Z_{31} + .1456Z_{41} \\ &\quad - .1430Z_{23} \end{aligned}$$

11. จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและ
 อาชีวศึกษา เฉพาะนักศึกษา คณะศิลปกรรม พบว่า

11.1 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศิลปกรรมระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ตัวแปร โดยลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ความตั้งใจ ประกอบวิชาชีพครู ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำอาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา ระดับอิทธิพลของอาจารย์แนะแนวที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ระดับอิทธิพลของมารดาที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู และการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของบิดา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .310 .283 .233 .198 .165 และ .134 ตามลำดับ

ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา อย่างมีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การศึกษาระดับประถมศึกษาของบิดา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .147

11.2 กลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศิลปกรรมระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู อาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ การศึกษาระดับประถมศึกษาของบิดา และระดับอิทธิพลของอาจารย์แนะแนวที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครูสามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ร้อยละ 25.00 ($R^2 = 25.00$)

11.3 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศิลปกรรมระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่าตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์ในทางบวก 4 ตัวแปร และมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู อาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ และระดับอิทธิพลของอาจารย์แนะแนวที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู ($B = .2874$ .2450 .1645 และ .1557 ตามลำดับ) ส่วนตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ คือ การศึกษาระดับประถมศึกษาของบิดา ($B = -.1800$)

11.4 สมการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศิลปกรรม ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อเขียนในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$\begin{aligned} \tilde{Z}_{11} = & .2874Z_{35} + .1450Z_{15} + .1645Z_{31} \\ & - .1800Z_{18} + .1557Z_{40} \end{aligned}$$

12. ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยี เมื่อวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และเมื่อจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และ คณะอยู่ในเกณฑ์ คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 196.5137 - 206.2093 (คะแนนทักษะคิดต่อวิชาชีพครูจะมีความเป็นไปได้ของคะแนนมีพิสัยอยู่ระหว่าง 19 ถึง 304 คะแนน) คะแนนทักษะคิดต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 206.2093 คะแนน และคะแนนทักษะคิดต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะวิศวกรรมเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 196.5137 สำหรับคะแนนทักษะคิดต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 200.1971 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์

อภิปรายผล

1. ขนาดของครอบครัว เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทักษะคิดต่อวิชาชีพครู และมีความสำคัญในการทำนายทักษะคิดต่อวิชาชีพครู เป็นอันดับ 2 ในคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะ ในครอบครัวที่มีพี่น้องมากนั้น ส่วนใหญ่จะมีปัญหาในเรื่องการส่งลูกศึกษาต่อ ดังนั้นส่วนใหญ่จะนิยมให้ลูกเรียนอาชีวครู เพราะคิดว่าออกมาแล้วสามารถหางานได้ง่ายกว่าที่จะเรียนอย่างอื่น และเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่มาก
2. อาชีพครูของบิดา เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทักษะคิดต่อวิชาชีพครู และมีความสำคัญในการทำนายทักษะคิดต่อวิชาชีพครู เป็นอันดับ 2 ในนักศึกษาหญิง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากบิดาที่ประกอบอาชีพครูนั้นมีความรู้สึกที่อาชีวครูเป็นอาชีพที่มีรายได้น้อย ทำงานหนักและต้องมีความรับผิดชอบสูง ดังนั้นจึงถ่ายทอดความคิดนี้ไปยังลูก ทำให้มีผลในทางลบกับทักษะคิดต่อวิชาชีพครู

จากผลของการวิจัยนี้อาจจะขัดแย้งกับผลการวิจัยของเฉลิมศักดิ์ รวยอารีย์ (2523:ง) พบว่า กลุ่มครูที่สอนมาแล้ว 11 - 20 ปี และ 21 - 31 ปี มีทักษะคิดต่อวิชาชีพครูในด้านต่าง ๆ ในทางบวกสูงกว่ากลุ่มครูที่ทำการสอนมาแล้ว 1 - 5 ปี และ 6 - 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญ แต่จากผลการวิจัยครั้งนี้ บิดาที่มีอาชีพครูอาจจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพครู ซึ่งมีผลมาจากสภาพการณ์ปัจจุบัน และส่งผลต่อไปยังทักษะคิดต่อวิชาชีพครูของบุตร

3. อาชีพรับราชการอื่น ๆ นอกจากอาชีพครู เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู และมีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครู เป็นอันดับ 1 ในนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และเป็นอันดับ 6 ในนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แสดงให้เห็นว่าบิดาที่รับราชการอื่น ๆ นอกจากราชการครูคงจะมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูเป็นไปในทางบวก โดยเห็นว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องจากบุคคลทั่วไป จึงมีผลส่งถึงทัศนคติต่อวิชาชีพครูของบุตร

4. อาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู และมีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครู เป็นอันดับ 2 ในนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาคณะศิลปกรรม คงจะเนื่องมาจากมารดาที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชนนั้นต้องการให้ลูกประกอบอาชีพรับราชการ โดยเห็นว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงและมีสวัสดิการดีกว่าการเป็นลูกจ้างเอกชนถึงแม้ว่าจะได้รับเงินเดือนน้อยก็ตาม ซึ่งการเรียนจบด้านครุศึกษานั้นจะเป็นโอกาสดีที่ให้ลูกของตนได้รับราชการครู แต่ขณะเดียวกันอาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดากลับเป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูในทางลบ ในคณะเกษตรศาสตร์ ซึ่งอาจเนื่องมาจากว่ามารดาที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชนมองเห็นว่าอาชีพครู เกษตร เป็นอาชีพที่มีรายได้น้อยเมื่อเทียบกับการประกอบกิจการของตนเอง

5. ระดับการศึกษาของบิดา ระดับประถมศึกษา เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ และมีความสำคัญเป็นอันดับ 4 ในคณะศิลปกรรม อาจจะทำให้ครุมีรายได้น้อยจึงส่งเสริมให้บุตรประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้สูงกว่าการเป็นครู และจากการคำนวณหาอาชีพของบิดาพบว่าอาชีพของบิดาของนักศึกษาในคณะศิลปกรรมส่วนใหญ่มีอาชีพส่วนตัวมากที่สุดถึงร้อยละ 46.2 และมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 5,178 บาท ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง จากการที่บิดาประกอบอาชีพส่วนตัวอาจทำให้บุตรมองเห็นแนวทางในการนำวิชาที่เรียนมาไปประกอบกิจการส่วนตัว ซึ่งจะนำรายได้ที่ดีกว่าการประกอบอาชีพครู ทั้งปัจจุบันอาจจะมีมองเห็นว่ามีโอกาสน้อยที่จะสอบบรรจุเข้าเป็นครูได้ สิ่งเหล่านี้ อาจจะมีผลทำให้บุตรมีความโน้มเอียงไปในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู

6. ระดับการศึกษาของมารดา ระดับประถมศึกษา เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ และมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 4 ในคณะศิลปกรรม เหตุผลเป็นไปในทำนองเดียวกับการศึกษาระดับประถมศึกษาของบิดา เพราะจากการคำนวณหาอาชีพของมารดาของนักศึกษาคณะ

ศิลปกรรมส่วนใหญ่มีอาชีพส่วนตัวเช่นเดียวกับบิดา ร้อยละ 46.7 และมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 5,371 บาท จึงเป็นไปได้ว่าเหตุผลจะเป็นไปในทำนองเดียวกัน

7. ระดับการศึกษาของมารดา ระดับมัธยมศึกษา เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเป็นอันดับ 3 ในนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์

ระดับการศึกษาของมารดา ระดับอาชีวศึกษา ฝึกหัดครู (ปวช. ปวส. ป.กศ. หรือเทียบเท่า) เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ และมีความสำคัญเป็นอันดับ 3 ในนักศึกษาคณะคหกรรมศาสตร์

ซึ่งอาจจะเป็นเพราะประเภทของการศึกษา ระหว่างสายสามัญและสายอาชีพของมารดาที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของมารดา และส่งผลไปกระทบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของบุตร ในการที่มารดาเรียนมาทางสายอาชีพ อาจจะมีแนวโน้มในการที่จะให้บุตรของตนนำความรู้ทางด้านคหกรรมไปประกอบอาชีพอื่นที่คิดว่าดีกว่าอาชีพครู

8. การมีญาติเป็นครู เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู และมีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูเป็นอันดับ 5 ในนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อาจสืบเนื่องมาจากนักศึกษาได้รับประสบการณ์จากญาติที่เป็นครูในทางบวก จึงทำให้มีความรู้สึกภูมิใจยิ่งขึ้นชอบต่ออาชีพครู

9. สภาพการมีงานทำ เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู และมีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูเป็นอันดับ 4 ในนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ เป็นอันดับ 3 ในนักศึกษาทั้งหมด และในนักศึกษาชาย สภาพการมีงานทำเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา กับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในทางลบ อาจจะมีสืบเนื่องมาจากความเบื่อหน่าย หรือความจำเจในวิชาชีพหรือเกิดความรู้สึกไม่พอใจหรือไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งนักศึกษาส่วนหนึ่ง ประกอบอาชีพครูอยู่แล้ว และมาเรียนต่อเพื่อเพิ่มวุฒิ เมื่อได้รับประสบการณ์ในการทำงานทำให้เกิดความรู้สึกไม่พอใจ จึงทำให้มีแนวโน้มไปในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู หรืออาจจะเนื่องมาจากงานที่นักศึกษาทำอยู่ในปัจจุบันให้ความรู้สึกที่พึงพอใจกว่าอาชีพครู จึงเป็น

สาเหตุให้สภาพการมีงานทำของนักศึกษาเป็นตัวแปรที่มีทิศทางของความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูเป็นไปในทางลบ

10. ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูและมีความสำคัญเป็นอันดับ 2 ในนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษาชาย นักศึกษาคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี เป็นอันดับ 4 ในนักศึกษาคณะศิลปกรรม เป็นอันดับ 4 ในนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา อาจสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ในการเป็นผู้นำทำให้มีบทบาทมากกว่าคนอื่น และคนอื่น ๆ ให้ความเคารพและยกย่องให้เป็นผู้ที่เหนือกว่า ตลอดจนสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดขึ้นแก่สมาชิกส่วนใหญ่ และลักษณะของครูที่ดีก็จะต้องมีลักษณะของความเป็นผู้นำ (ดร.เจสสิว บุรีภักดี และคณะ 2520 : 16) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในทางบวก

11. จำนวนคาบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อสัปดาห์ เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเป็นอันดับ 2 ในคณะบริหารธุรกิจ เนื่องจากว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือการฝึกสอนช่วยทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์โดยตรงของการเป็นครู ได้คลุกคลีกับผู้เรียน และได้รับความพึงพอใจจึงทำให้มีความโน้มเอียงไปในทางบวกต่อวิชาชีพครู ดังนั้นนักศึกษบางคนจึงมีความรู้สึกที่อยากจะเป็นครูจริง ๆ หลังจากผ่านประสบการณ์นี้แล้ว และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของยุพดี ปานบุบผา (2522 : 55-57) ที่พบว่าทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอนสาขาวิชาสังคมศึกษาเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหลังจากฝึกสอนแล้ว

12. คะแนนเฉลี่ยสะสมของหมวดวิชาวิชาชีพครู เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเป็นอันดับ 2 และอันดับ 4 ในนักศึกษาทั้งหมด ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่านักศึกษาที่มีความตั้งใจจะประกอบอาชีพครูนั้นจะให้ความสนใจกับการเรียนวิชาชีพครูเป็นอย่างสูง ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปในทำนองเดียวกับผลการวิจัยของจริญ สวัสดิ์ถาวร (2520 : 60) ที่พบว่าความสัมพันธ์ของทัศนคติทางวิทยาศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทางบวก

13. ความตั้งใจประกอบอาชีพครู เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก และมีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ในนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 นักศึกษาคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี นักศึกษาคณะศิลปกรรม เป็นอันดับ 2 ในคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ และเป็นอันดับ 2 ในคณะเกษตรศาสตร์ ระดับความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา อาจสืบเนื่องมาจากความตั้งใจเป็นองค์ประกอบของทัศนคติด้านพฤติกรรม ซึ่งเป็นความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลนั้นจะประพฤติกรรม หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าว่า บุคคลนั้นจะมีพฤติกรรมในทางถอยหนี หลีกเลียงหรือเข้าหา แต่ถ้าจะกล่าวในอีกแนวหนึ่ง ความตั้งใจมิได้ถือว่าเป็นตัวพิจารณาตัวทัศนคติ แต่ก็เป็นไปได้ที่จะกล่าวว่าทัศนคติเป็นตัวพิจารณาความตั้งใจของบุคคล กล่าวคือ ทัศนคติอาจจะมามีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจทั่วไป ที่แสดงออกมาได้โดยความตั้งใจของบุคคล (สวัสดี ประทุมราช 2525:22)

14. ระดับอิทธิพลของกลุ่มอ้างอิงที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครูนั้น พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูนั้น ได้แก่ ญาติ ซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับ 5 ในนักศึกษาทั้งหมด อาจารย์แนะแนวมีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ในนักศึกษาคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ อันดับ 3 ในนักศึกษาหญิง และอันดับ 5 ในคณะศิลปกรรม เพื่อนมีความสำคัญเป็นอันดับ 3 ในนักศึกษาคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี จะเห็นว่าทั้งญาติ อาจารย์แนะแนว และเพื่อนจะมีส่วนช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพครูของนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชายนั้นจะให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษาชายเหล่านี้เป็นอย่างมาก ในทางตรงกันข้าม กลุ่มอ้างอิง ได้แก่ ผู้อุปการะ จะเป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ และมีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ในคณะเกษตรศาสตร์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อความโน้มเอียงที่มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อวิชาชีพครู ซึ่งอาจจะเป็นในทางลบหรือในทางบวก

15. จากผลการวิจัย พบว่ากลุ่มของตัวพยากรณ์จำนวน 5 ตัว คือสภาพการมีงานทำ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาของมารดา อาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา ระดับอิทธิพลของผู้อุปการะที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู และความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู มีความสามารถ

ในการอธิบายความผันแปรของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ ได้สูงสุด ร้อยละ 45.71 ($R^2 = 45.71$) จากกลุ่มตัวพยากรณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า มีตัวพยากรณ์ที่เกี่ยวกับข้อมูลทางครอบครัวถึง 3 ตัว คือระดับอิทธิพลของผู้อุปการะที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพครู การศึกษาระดับมัธยมศึกษาของมารดา และอาชีพลูกจ้างเอกชนของมารดา มีความสำคัญต่อการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูในลำดับที่ 2 3 และ 4 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าผู้อุปการะเลี้ยงดู โดยเฉพาะมารดาคงมีความใกล้ชิดกับนักศึกษาและยังมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้อันเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับ ทำให้เกิดความรู้สึกโน้มน้าวไปยังไปในทางบวกหรือทางลบต่อวิชาชีพครู ด้วยเหตุที่ว่าทัศนคติเป็นความพร้อมของจิตและประสาท ที่เกิดจากการได้รับประสบการณ์ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการตอบสนองต่อบุคคล ต่อสิ่งต่าง ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ (Allport 1959 : 48) ซึ่งความพร้อมนั้นมีผลได้ทั้งในทางบวกและทางลบ จึงเห็นได้ว่าบุคคลที่ให้ความอุปการะ บิดามารดา เป็นผู้ที่มีความใกล้ชิด มีโอกาสและบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการอบรม ปลูกฝัง และพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา

ตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญอีกตัวหนึ่งคือ สภาพการมีงานทำ มีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูเป็นอันดับที่ 4 การที่สภาพการมีงานทำมีผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากสิ่งแวดล้อมภายนอก สภาพสังคม เศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้ปรากฏว่าการมีงานทำมีผลในลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่างานที่นักศึกษาทำอยู่ในปัจจุบันไม่ใช่อาชีพครูและนักศึกษาได้รับความพึงพอใจจากงานที่ทำอยู่มากกว่าการประกอบอาชีพครู

ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู ก็เป็นตัวแปรอีกตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูได้เพิ่มขึ้น อันแสดงถึงแนวคิดและความต้องการของแต่ละบุคคลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครู

กล่าวโดยสรุปตัวพยากรณ์ทั้ง 5 ตัว ที่ส่งผลต่อการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูมาจากประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับจากสภาพสังคมภายนอก จากสถาบันทางครอบครัว อันมีมารดาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ และจากความมุ่งมั่นตั้งใจที่มีอยู่เดิมในตัวของนักศึกษา

สำหรับตัวพยากรณ์อื่น ๆ ที่นำมาศึกษา และไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ที่จะสามารถอธิบายทัศนคติ ต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้นั้น มิได้

หมายความว่าตัวพยากรณ์นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา แต่อาจเนื่องมาจากความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ดังกล่าว ยังไม่สามารถอธิบายการแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพครูได้หรืออธิบายได้ก็แต่เพียงเล็กน้อย หรือตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษามีการผันแปรน้อยมาก หรืออาจจะเนื่องมาจาก ความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ อันจะมีส่วนทำให้การวิเคราะห์ถดถอยของคุณคลาดเคลื่อน หากได้มีการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยวิธีอื่น เช่น การวิเคราะห์ตัวประกอบ หรือการวิเคราะห์ในลักษณะของความสัมพันธ์ที่เป็นเส้นโค้ง ตัวพยากรณ์เหล่านี้ อาจมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูก็ได้

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครูเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีกว่าตัวพยากรณ์ตัวอื่น ดังจะเห็นได้ว่าจะมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 นักศึกษาคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี นักศึกษาคณะศิลปกรรม และมีความสำคัญในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูเป็นอันดับ 2 ในคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ เป็นอันดับ 5 ในคณะเกษตรศาสตร์ และมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูในทิศทางบวก จึงเห็นได้ว่าความตั้งใจประกอบวิชาชีพครูเป็นตัวแปรที่ควรจะได้รับ ความสนใจในการใช้ทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครู
2. จำนวนคาบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อสัปดาห์ เป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ดังนั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจึงควรจะได้รับ การสนับสนุนให้มีอยู่ในหลักสูตรของการผลิตครูทางด้านวิชาชีพต่อไป
3. จากการวิจัยยังพบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสำคัญในการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครู และมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูอีกตัวหนึ่งคือ คณะแผนกเฉลี่ยสะสมของหมวดวิชาชีพครู ดังนั้นอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนทางวิชาสายครูจึงควรจะมีบทบาทสำคัญในการที่จะส่งเสริมและปลูกฝังทัศนคติต่อวิชาชีพครูแก่นักศึกษาได้

4. จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าความสามารถของกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ร่วมกันทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษายังอยู่ในระหว่าง 6.31 ถึง 45.71 ซึ่งจะเห็นได้ว่ายังมีส่วนที่ยังไม่ได้ถูกอธิบายคงเหลืออีกมาก ดังนั้นควรจะมีตัวพยากรณ์อื่น ๆ ที่สามารถทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาให้สูงกว่าในการวิจัยครั้งนี้

5. ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ เหมาะสมกับข้อมูลที่มีระดับการวัดประเภทช่วง หรือตัวแปรแบบต่อเนื่อง เช่น น้ำหนัก อายุ ส่วนสูง รายได้ ฯลฯ สำหรับในกรณีตัวแปรบางตัวที่มีระดับการวัดเป็นแบบกลุ่ม (Nominal) เช่น เพศ อาชีพ จึงจำเป็นที่จะต้องทำตัวแปรเหล่านี้ ให้เป็นตัวแปร Dummy แต่ตัวแปรแบบนี้มีข้อจำกัดบางประการกล่าวคือ ความแปรปรวนของตัวแปรจะอยู่ในช่วงจำกัดระหว่าง 0 และ 1 ซึ่งจะอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์ได้น้อย ดังนั้นในการใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณจึงควรหลีกเลี่ยงการใช้ตัวแปร Dummy ให้มากที่สุด สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยทำให้เป็นตัวแปรแบบ Dummy ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะใช้การวิเคราะห์ให้ เป็นตัวแปรที่มีระดับการวัดประเภทช่วงอาจจะให้ผลดีขึ้น

6. ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะ ควรจะมีการสุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ให้ถูกต้องกว่าที่ทำการวิจัยในครั้งนี้คือ ควรจะสุ่มตัวอย่างให้มีขนาดพอเหมาะที่สามารถจะจำแนกวิเคราะห์ตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะ ตามลำดับลงมา